

Den store jenteturen

Hva får ni sørlandske fruer i alderen 31 til 54 år til å dra på fisketur blant **payer**, krokodiller, slanger og giftige insekter langt inne i den dypeste regnskog i Amazonas – som den aller først kvinne-ekspedisjon? FOTO: ERIK HOLAND OG PRIVATE FOTOS

● – Eventyrlyst selvsagt! Medgir fire av fruene som har samlet seg hjemme hos Berit Olsen (49) på Krogvåg i Tvedestrand til minirestand over PC'er stappet med bilder fra en svært så minnetik 14-dagers tur til Ecuador.

En ikke helt ensartet dameflokk. Tre er hjemmesykepleiere, men ellers en nokså brokete forsamling med bokhandler, transportleder, trykkekontorist og bilmekaniker. Fra både Aust- og Vest-Agder og nokså spredt i alder fra 31 til 54 år. Og det er ikke første gang de er på ekspedisjon sammen. Etter en forsiktig dansk start havnet de fleste av dem både i Afrika og Canada før denne siste turen til den sydamerikanske jungelen nå i mars i år.

Her fikk de to meget begivenhetsrike og absolutt helt uforglemmelige uker. Krydret med magesjuu, nesten-kvelte badebein, en guide som ble slått ut i flere dager etter å ha tråkket på en elektrisk ål, de største kakelakkene de hadde sett som soveromsgjester, og prøvespising av krokodille og levende mark (!).

– Definitivt ingen tur for pyster! fastslår Aslaug Steinslett (49) fra Eydehavn – med en anelse stolthet i stemmen.

Berit fant – men hvordan i alle dager fant dere hverandre? Berit fant oss allsammen! forteller Liv Maløen (54).

– Det hele begynte med Jeger & Fisk i Tvedestrand – for 12 år siden, forteller Berit etter rask hoderogning.

– Vi ville ha flere kvinner med, minnes Berit, som var kvinnekontakt i den lokale jeger- & fiskeforening.

Hun gikk ut i Tvedestrandsposten og etterlyste kvinner med jakt- og fiskeinteresse. Det ble så stor suksess at hun snart også var kvinnekontakt i fylkesforening.

– Når jenter blir mange, da tør de, fastslår Berit.

Etter å ha jaktet fasan og rådyr utenfor Silkeborg i 1999 var de sugne på større utfordringer. To år etter ble det arrangert sturtur til Afrika, som tre av dagens jenteflokk var med på. Etter antilopejakt i Zimbabwe fulgte bjørnejakt i Canada i 2003. Berit trull blink, noe skinnnet på loftsveggen og penisbein-troftet på peishylla i stua vitner om.

HUS: Et typisk «bolighus» i indierlandsbyen.

IKKE LUKSUS: Her hytta til vortfolk. Dette er «hotellkjøkkene». Legg merke til ungen i hengekøya.

FERGE: Her er en ecuadoriansk bussferge. Mannskapet bor i «kuset» foran.

Turen til Ecuador var det imidlertid ikke damegjengen selv som fant på.

– Jeg fikk en telefon fra Vegard Eriksen i Mylla Jakt og Fiskereiser. Han var begynt med turer til Ecuador, og kunne tenke seg tematurer for damer. I løpet av én kveld hadde jeg skaffet navn på 12 interesserte, forteller Berit.

Noen falt av etter hvert før avreisedato, men nye kom til og ti jenter sto klare da sykdom forhindrete en av dem kort tid før avreise.

– Dermed fikk vi med en pensjonist fra Oslo i siste øyeblikk, en mann! forteller Berit Olsen og slår opp latterdøra. Men Steinar Ronde (67) var sporty og sprek – og etternavnet passet bedre som beskrivelse på lynnet enn på kroppsfasongen!

Bilen brøt sammen. De valgte

MINNERIK TUR: Jakt & fiske-damene skoggerler mens de titter på bildene fra Ecuador på PC hjemme hos Berit. Fra venstre Maløen (54) fra Grimstad, Aslaug Steinslett (49) fra Eydehavn, Monica Modalen Bredsten (31) fra Tvedestrand og Berit Olsen (49) fra Krogvåg i Tvedestrand. Legg merke til bildet på PC-en nærmest: Her var Liv Maløen stolt opp en ti kilos rokke hun nettopp har dradd opp fra elven.

leid minibus i stedet for fly på første etappe etter landing i hovedstaden Quito. Det var de nær ved å angre på da bilen brøt sammen i 3.400 meters høyde på vei over Andesfjellene. Selv ikke en bilmekaniker fra Vegårshei kunne gi den forligningen tilbake.

– Men så plutselig bare sto det en buss der, forteller Berit. En helt tom turistbuss som løste problemet så galemt at man skulle tro damene hadde forsynnet på sin side.

I Lago Agrio ventet det dominerende transportmiddelet i Amazonas: Båten.

– Elva var jo veien alle brukte når de skulle noe: stol, konstatere Berit. Dermed bar det innover i elveriket på en ni timers tur. Langs en buktende elv der urørt regnskog luter seg ut over civebreddene og det en sjelden gang dukker opp en finkornet sandstrand de kunne pause på.

– Vi måtte være forsiktige og passe oss for slanger. Men ellers så var vi paspegøyer, apekatter, krokodiller og svære sommerfulger i alle farger. Indianerguiden José løkket apekattene med fantastisk imitasjon av «språket», så de kunne studere dem på nært hold.

– Det var en fantastisk opplevelse, proklamerer Berit. – Det var som å reise i eventyret.

– Ja, det er nesten som en begyner å lure på om en virkelig har vært der, mener Aslaug.

Vel fremme i landsbyen hos Quechua-indianerne ble de inn-

kvartet i meget culek hytter et steinkast unna.

Spiste levende mark. – Der ble vi møtt av en skorpion, og jeg utbrøt: – Herlig fred, skal vi bo her! rapporterer Aslaug. Rotter kom også på besøk «på rommet».

– Mi ble nå litt tøffere etter hvert, mener Monica Bredsten (31).

De forteller at de har spist både krokodillekjøtt og levende mark. – Marken smakte som en blanding av sitron og ullfile! husker Berit, mens Aslaug innrømmer at hun sto over den; – Ett sted går grensen!

Indianerne badet i elva, og det gjorde jentegjengen også i starten. Helt til de en morgen da de så en litt underlig gjenstand heve seg rett utenfor brygga der de satt med beina i vannet.

– Det viste seg å være en anakonda! – en kvellerslange av en viss størrelse. De fikk opp beina i en viss fart og plutselig var det slutt på badingen.

Litt ubehageligheter utover dette og de litt ufysiske «husdyrene» i hytta måtte de også tåle: Magesjan rammet flere. Særlig den medbrakte reiselederen som ble liggende til sengs et par dager. Den spanske guide ga dem også et sjokk da han tråkket på en elektrisk

FOTO: ERIK HOLAND

ål og fikk 400 volt gjennom kroppen.

Men det var jo fiske de var kommet for, og fisketurer ble det. Lange fisketurer innover i

te til mat den dagen. Vel vitende om at de ville få den fisken de trengte også neste dag. De lot ikke

ke til å bekymre seg for hva de skulle spise i dagene som kom.

Indianerne de bodde hos, var tomme på jordisk gods. Også klær var det sparsomt med, så jenteflokken ga bort alt de hadde i bagasjen før de dro.

Så nå løper indianerungene rundt i t-skjorter og reklamerer for Vegårshei Motorsener! ler Aslaug. Men hvor i allverden skal jenteflokken dra etter dette?

– Det blir nok en luksustur neste gang! foreslår Aslaug.

igjen buken på rocka og slapp den uti igjen, forteller Berit. Mektig imponert over naturfolket de var gjester hos.

– De fisket bare det de trengte til mat den dagen. Vel vitende om at de ville få den fisken de trengte også neste dag. De lot ikke

ke til å bekymre seg for hva de skulle spise i dagene som kom.

Indianerne de bodde hos, var tomme på jordisk gods. Også klær var det sparsomt med, så jenteflokken ga bort alt de hadde i bagasjen før de dro.

Så nå løper indianerungene rundt i t-skjorter og reklamerer for Vegårshei Motorsener! ler Aslaug. Men hvor i allverden skal jenteflokken dra etter dette?

– Det blir nok en luksustur neste gang! foreslår Aslaug.

FAKTA

Ecuador

● Republikken Ecuador (spansk for ekvator) ligger nordøst i Sør-Amerika og grenser til Colombia og Peru. Galapagosøyene hører til Ecuador.

● Landet har 12 millioner innbyggere, de fleste av Mestizo-avstamning. Hovedstaden Quito (1,4 mill.) ble grunnlagt av spanjolene i 1534.

● Næringsliv: Utviklingsland med jordbruk som dominans. Bananer, sukker ris ved kysten, kaffe, bomull, poteter i høylandet. En del gruvedrift og olje. Eksport: Petroleium, bananer, kaffe, kakao.

● 283.561 kvadratkil. Tropisk i nord med mye regn ved kysten, tørt i sør. Landet er utryddet med store strender ved kysten, høye fjelltopper (Chimborazo 6310 moh.) og den store regnskogen i øst.

● Språk: Spansk (offisielt) i fjellene vesentlig indiansk quechua. Ecuador regnes for et av de aller tryggeste landene i Sør-Amerika å reise i, selv om det har vært litt uroligheter i år med protester mot en ny frihandelsavtale med USA.

FAKTA

Mylla Jakt- og Fiskereiser

● Et lite reisefirma på Gruve Oslo, som har drevet med jakt- og fiskereiser siden 1993. Eies av Vegard Eriksen som også deltok som reiseleder på jenteturen til Ecuador.

● De arrangerer tematurer med jakt og fiske over det meste av verden, både i Europa, til Afrika og Sør-Amerika.

● Nå er Berit Olsen på Krogvåg i Tvedestrand tilknyttet firmaet som kontaktperson for jenter som vil på tur med andre jenter (1992-96-86). SE GULLVANN

● Ecuador har stått på reiseprogrammet de siste tre årene. Den går til nasjonalparken Cuyabeno i Amazonasregnskogen. Her er et fantastisk dyreliv, og området har verdensrekord i antall treslag per hektar: 472, samt at det er registrert 550 fuglearter her.

● Og obs: 14-dagers turen kommer på 24.000 kroner – men da er det meste inkludert.

SPISSE KROKODILLE: Tøffe damer spiser tøff mat. Selvsagt måtte sørlandsjentene smake krokodillekjøtt. Her tøyser Åse Jomås Heia med krokodillebarnet.

PÅ «VEIEN»: Elvene er ferdselsåren i Amazonas. Ni timers ferd dro jentene innover til indierlandsbyen dypt inne i regnskogen.

REISEFØLGET: Her er hele flokken. Bakerste rad fra venstre: Karl Røysland (fylkessekretær i Jeger & Fisk Vest-Agder), Liv S. Maløen (bokhandler på HIA), Karin Omholt (trykkestaden), Aslaug Steinslett (hjemmesykepleier), Elin Willoch (transportfirma). Foran fra venstre: Steinar Ronde (pensjonist fra Oslo), Monica Bredsten (bilmekaniker), Berit Olsen (hjemmesykepleier), Åse Jomås Heia (hjemmesykepleier), Marie Selveit, og Vegard Eriksen fra Mylla Jakt og Fiskereiser.